

KWINTESSENS (27.03) – Eenheid noch gescheidenheid

“ Het gevoel van eenheid bestaat niet; alles is het Zelf, dat Zelf ben ik en ik ben alle wijzen van vorm, verstoken van alles te zijn. ”

Alles is één. Een dergelijke uitdrukking suggereert dat er een veelheid en gescheidenheid bestaat.

Er is slechts één onverdeelde Essentie: het Zelf. Buiten dit Zelf bestaat niets. Het Zelf is ook niet alles, want dit houdt een beperking in, namelijk dit alles. Wel is alles het Zelf.

Vers 27.8 en 27.9 gaan voort op vers 27.4 die luidt :

“Ik ben, inderdaad, de onverdeelde Essentie, altijd volledig en volmaakt vervuld.”

Ook de Avadhuta Gita geeft in vers 1.15 een gelijkaardig beeld :

“Eenheid en gescheidenheid bestaan niet met betrekking tot u noch tot mij. Er is geen u, noch mij, noch is er een universum. Alles is waarlijk louter het Zelf.”

Alles het Zelf zijnde kan er geen begrip als eenheid bestaan omdat er geen verscheidenheid is, er is alleen dat Zelf. Alles het Zelf zijnde kan er geen begrip als gescheidenheid bestaan, want dan zou er iets buiten het Zelf bestaan, niet het Zelf zijn.

En zoals reeds in Kwintessens (27.01) gezegd werd : er is geen moment dat men niet het Zelf is. Vanuit dit aspect uitgaande is men inderdaad nimmer geboren of gestorven, eeuwig, en kan ook een paar van tegenstelling als eenheid en gescheidenheid niet bestaan. Zo lang als er echter een besef of gevoelen van een 'ik' aanwezig is, zal er ook een besef of gevoelen van de 'ander' (of Ander) of het 'andere' blijven bestaan, dus een gescheidenheid, evenals een besef of gevoelen van geboorte en dood, vrij en gebonden.

Die *“onverdeelde Essentie, altijd volledig en volmaakt vervuld.”* wordt in de publicatie 'Advaita en Wetenschap(12) – denkende vlieg' een haast zichtbare werkelijkheid. Hetgeen in feite de evidentie zelve is, omdat in de waarneembare werkelijkheid het Zelf manifest is en ervaren kan worden.